

Instanța de fond: Judecătoria Criuleni (sediul central)
Judecător : Sergiu Caraman

dosarul nr. 2a-4390/22
2-18197129-02-2a-02122022

DECIZIE

05 martie 2024

mun.

Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii
Grefierul Iana Slabari

Anatol Pahopol
Ruxanda Pulbere și Dorin Dulghieru

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de avocatul Denis Grecu în interesele *****, în proces de insolabilitate, împotriva hotărârii Judecătoriei Criuleni (sediul central) din 30.08.2022, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de *****, în proces de insolabilitate, împotriva lui ***** și *****, intervenient accesoriu *****, privind nulitatea parțială absolută a actului juridic civil și încasarea prejudiciului cauzat, -

A CONSTATAT:

Pretensiile reclamantului:

La 26.10.2018 reprezentantul reclamantului ***** în proces de insolabilitate, administratorul ***** a depus o cerere de chemare în judecată către ***** și *****, intervenient accesoriu ***** privind nulitatea parțială absolută a actului juridic civil și încasarea prejudiciului cauzat.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a indicat că, prin Hotărârea Curții de Apel Chișinău nr.2i-448/16 din 04.08.2016 s-a intentat procedura de insolabilitate în privința ***** IDNO *****, cu sediul în mun.Chișinău, str. Alba-Iulia, 200/3, ap.44, MD-2071, în calitate de administrator al insolabilității a fost desemnat *****, deținător al licenței nr.46, eliberată de Ministerul Justiției al RM la 14.01.2015.

În cadrul exercitării atribuțiilor de administrator al insolvenței s-a interpellat informație de la organele cadastrale în privința bunurilor imobile aparținând *****, actele de proprietate și acte prin care aceste bunuri au fost înstrăinate terțelor persoane.

Astfel în baza datelor cadastrale a devenit cunoscut faptul că ***** era proprietară a unei construcții comerciale, situată în raionul *****, extravilan, cu numărul cadastral***** cu suprafața de 883,7 m.p., amplasat pe teren de pământ cu suprafața de 0,1266 ha.

La 06.06.2005 ***** în persoana conducătorului ***** a comercializat construcția nominalizată lui *****, la preț de 32700,00 lei în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.2/1 – 2117, autentificat de Notarul privat ***** și înregistrat la organul cadastral la 06.06.2005.

Totodată, conform datelor cadastrale, valoarea estimativă a imobilului constituie 227272,00 lei, suma care depășește esențial prețul vânzării indicat în pct.2 al contractului nr. 2/1-2117 din 06.06.2005, deși nici această sumă nu a fost achitată vânzătorului.

Analizând actul juridic nominalizat în contextul circumstanțelor faptice în care au fost încheiate, prin prisma legislației relevante, consideră că contractul de vânzare-cumpărare nr. 2/1-2117 din 06.06.2005 urmează a fi declarat parțial nul, în partea clauzei prețului de vânzare (pct.2 din contract) din următoarele considerente:

Contractul de vânzare-cumpărare, nr. 2/1-2117 din 06.06.2005, a fost încheiat la preț evident mai mic decât acel estimat, contrar prevederilor imperative ale art.3 alin. (3) Legii RM, nr. 271 din 27.06.2003 cu privire la metodologia calculării plății pentru serviciile notariale care prevede că, „Dacă prețul bunului sau al dreptului declarat de solicitantul actului notarial se dovedește a fi mai mic decât valoarea lor estimativă, valoarea tranzacției se determină în baza valorii indicate în registrul de bunuri imobile, sumei asigurate conform poliței de asigurare a bunului sau dreptului ori în baza unor alte acte de evaluare eliberate de persoane licențiate în acest sens”.

Susține că construcția comercială are valoare de 227272,00 lei și nu ar putea fi vândută la preț de 32700,00 lei. Prin urmare, contractul de vânzare-cumpărare, nr. 2/1-2117 din 06.06.2005, încheiat între ***** și ***** la 06.06.2005, urmează a fi declarat parțial nul, în temeiul art.220 alin. (1) și (3) Cod

civil, prin prisma art.3 alin.(3) Legii RM, nr.271 din 27.06.2003, în parte pct.(2), la capitolul stabilirii prețului tranzacției de 32700,00 lei.

Totodată, în urma vânzării imobilului la un preț mizerabil a suferit masa debitoare a ***** și creditorii acesteia, suma prejudiciului fiind echivalentă valorii estimative a bunului imobil, având în vedere că nu s-a achitat nici prețul contractat, prejudiciu care urmează a fi recuperat, în ordinea solidară, de către persoanele implicate în tranzacția viciată, și anume, ***** și *****.

A solicitat declararea nulității parțiale a contractului de vânzare-cumpărare nr. 2/1-2117 din 06.06.2005, încheiat între ***** și ***** , în privința bunului imobil (construcție comercială), situat în raionul ***** , extravilan, cu numărul cadastral***** cu suprafața de 883,7 m.p., amplasată pe teren de pământ cu suprafața de 0,1266 ha, în partea pct. 2, în limita prețului de vânzare de 32700,00 lei și încasarea din contul lui ***** și ***** , în mod solidar, în beneficiul ***** , în proces de insolabilitate, prejudiciul material în mărime de 227272,00 lei, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat și onorariul avocatului.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni (sediul central) din 30.08.2022, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de ***** în proces de insolabilitate către ***** și ***** , intervenient accesoriu ***** privind nulitatea parțială absolută a actului juridic civil și încasarea prejudiciului cauzat, ca fiind neîntemeiată și s-a încasat de la ***** în proces de insolabilitate, cu sediul mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 200/3, ap.(of.) 44, IDNO ***** în beneficiul statului, suma de 4246,68 (patru mii două sute patruzeci și șase,68) lei MD cu titlu de taxă de stat, care urmează a fi achitată în termen de 6 luni din data adoptării prezentei hotărâri.

Solicitarea apelantului.

La 20.09.2022 avocatul Denis Grecu în interesele ***** , în proces de insolabilitate a depus cerere de apel nemotivată, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a acțiunii.

Respectarea termenului de declarare a apelului.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Criuleni (sediul central) a fost pronunțat la 30.08.2022, iar cererea de apel a fost depusă la 20.09.2022, astfel Colegiul civil constată că apelul a fost declarat în termenul legal.

Argumentele părților.

Prin cererea de apel motivată, avocatul Denis Grecu în interesele *****, în proces de insolabilitate a indicat că analiza concluziilor instanței în raport cu materialele cauzei dă dovada faptului examinării superficiale a argumentelor invocate de apelanta și pronunțării unei soluții premature, or instanța a prezumat valabilitatea clauzei criticate a actului juridic doar pe motiv de necontestarea acesteia de către părțile interesate, care concomitent, au statut de copârâți în prezenta cauza, lipsind de orice sens dreptul administratorului insolabilității/lichidatorului de a contesta tranzacțiile frauduloase în interesul creditorilor. Or, tranzacția nominalizată nu era săvârșită în mod public (prin licitație, concurs, etc), astfel încât persoanele terțe interesate nici nu au avut posibilitate să sisteze acțiunile frauduloase ale vânzătorului sau să le conteste în justiție imediat după săvârșirea lor.

Indică apelantul că din materialele cauzei rezultă că la data de 06.06.2005, fără a avea la bază o hotărâre a adunării fondatorilor *****, a fost încheiat în formă autentică notarială, contractul de vânzare-cumpărare nr.2/1 -2117, în baza căruia ***** în calitate de vânzător, din numele căreia acționa administratorul ***** a vândut lui *****, în calitate de cumpărător, bunurile imobile: construcție comercială, situată în raionul *****, extravilan, cu număr cadastral***** (număr cadastral vechi *****, cu suprafața de 883,7 m.p., amplasată pe teren de pământ cu suprafața de 0,1266 ha, la preț total de 32700 lei, inclusiv TVA, suma care nici nu a fost achitat în realitate în beneficiul vânzătorului.

La fel, consideră că este important și faptul că această tranzacție nu este unică în cadrul ***** conducerea a săvârșit înstrăinarea tuturor imobilelor în condiții frauduloase și dezavantajoase pentru întreprinderea, acțiuni care în final au dus la incapacitate de plată a reclamantei și imposibilitatea stingerii creanțelor față de creditorii săi, fiind intentată procedura de insolabilitate.

indică apelanta, reprezentată de administratorul insolvabilității, că a depus cerere de chemare în judecată împotriva părților cu un obiect complex, care include:

1) pretenții cu privire la constatarea nulității parțiale a actului juridic (clauzei cu privire la preț din contractul de vânzare-cumpărare a imobilului), fără aplicarea efectelor nulității (repunerea părților în poziția inițială), dar cu

2) pretenții privind repararea prejudiciului material cauzat SRL „Vetuga-Zemif” de către persoanele vinovate în admiterea nulității a cărei constatare se solicită și neachitării integrale a contravalorii bunului procurat.

Menționează că pretențiile nominalizate sunt interdependente în măsură în care admiterea pretențiilor cu privire la repararea prejudiciului este posibilă doar în cazul constatării nulității clauzei criticate din contractul de vânzare-cumpărare a imobilului, astfel încât acțiunea în final este imprescriptibilă, în sensul art. 217 alin.(3) Cod Civil, în redacția Legii din 06.06.2002 (în vigoare la data săvârșirii actului juridic), fapt susținut prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.06.2021, prin care a fost respinsă cererea pârâtului privind ridicare excepției de tardivitate.

Mai mult ca atât, la capitolul pretențiilor privind reparare prejudiciului material art.1424 alin.(3) Cod Civil, în redacția Legii din 06.06.2002, stipulează că în cazul în care persoana obligată să repare prejudiciul a dobândit ceva, în urma faptei ilicite, din contul persoanei prejudiciate, prima este obligată, chiar și după expirarea termenului de prescripție, să restituie, în conformitate cu normele privind îmbogățirea fără justă cauză, ceea ce a dobândit.

La caz, în susținerea pretențiilor de nulitate parțială reclamanta a făcut trimitere la prevederile art.220 Cod Civil, afirmând că clauza criticată cu privire la prețul imobilului vândut vine în contradicție cu prevederile imperative ale art.3 alin.(3) Legii RM, nr.271 din 27.06.2003 cu privire la metodologia calculării plății pentru serviciile notariale (în vigoare la acel moment) care prevede că, dacă prețul bunului sau al dreptului declarat de solicitantul actului notarial se dovedește a fi mai mic decât valoarea lor estimativă, valoarea tranzacției se determină în baza valorii indicate în registrul de bunuri imobile, sumei asigurate conform poliței de asigurare a bunului sau dreptului ori în baza unor alte acte de evaluare eliberate de persoane licențiate în acest sens.

Afirma că este neîntemeiată concluzia instanței privind aplicarea acestora doar materiei de impozitare, având în vedere că apelanta nu invocă necesitatea aplicării prețului normativ sau estimativ al bunurilor imobile la săvârșirea tranzacțiilor, importantă este valoarea lor reală determinată anume în scopul

comercializării și aceasta valoare în speță este mult mai mare decât cea contractuală, dovada acestui fapt fiind administrată la dosar. Astfel, potrivit certificatului cu privire la valoarea bunului imobil, nr. 1811 din 20.01.2006, întocmit de ***** în scopul săvârșirii contractului din 06.06.2005, rezultă cert că valoarea reală a bunului imobil constituie - 141556,00 lei.

În această ordine de idei urmează de atenționat la faptul că obligativitatea aplicării normei nominalizate la comercializarea bunurilor imobile aparținute unei persoane juridice sub riscul sancționării clauzei actului juridic cu nulitate absolută este susținută de către Curtea de Apel Chișinău, într-o cauză similară la cererea lichidatorului ***** împotriva *****, intervenient accesoriu ***** cu privire la nulitate parțială a actului juridic (decizia CAC, nr.2ri-253/21 din 02.11.2021, raportor *****).

Totodată, la capitolul constatării nulității absolute a clauzei cu privire la preț precizează că obiectul probațiunii pe această categorie de cauze constă doar în verificarea legalității clauzei criticate în raport cu norme imperative ale legii, concluziile instanței privind admisibilitatea acțiunii fiind limitate stricto sensu doar la constatarea faptului corespunderii sau necorespunderii clauzei verificate prevederilor legale respective și, ca urmare, sancționarea sau fără sancționarea acesteia cu nulitate.

Consideră că însăși faptul nerespectării procedurii legale de determinare a valorii bunului comercializat servește temei pentru admiterea acțiunii în această parte, întrucât neprezentând proba admisibilă a estimării prețului real al bunului la data vânzării, reprezentantul vânzătorului a lipsit prevederile legale nominalizate de orice sens.

Indică că pentru a înlătura orice dubiu de legalitate, pârâții chiar și în cadrul procesului dat urmau să aibă un rol activ și să probeze faptul tranzacționării bunului la un preț real de piață, precum și achitarea acestuia anume în beneficiul întreprinderii insolubile și nu administratorului sau altui terț însă, pârâții nu au prezentat careva probe care să convingă un observator independent că valoarea bunului imobil comercial situat în raionul *****, extravilan, cu suprafața de 883,70 m.p., în anul 2005, a constituit anume 32700 lei (2113 Euro. la curs BNM la 06.06.2005, 1 Euro=15,4708 MDL), așa cum se arată în clauza contractuală contestată.

Prin urmare, analizata situației faptice a speței generează unica concluzie privind nulitatea clauzei criticate cu privire la prețul de comercializare a bunului

imobil către cumpărătorul *****, problema care nu a fost observată de notar întrucât părțile contractante au prezentat informații neveridice la săvârșirea tranzacției, deși conform art.217 alin.(2) Cod Civil, nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate.

La fel, irelevante speței sunt alegațiile a lui ***** precum că, bunurile comercializate au fost transmise ***** pentru asigurarea stingerii anumitor creanțe acumulate de *****, în proces de lichidare, inclusiv față de acesta, or, bunurile nu au fost transmise la direct în proprietatea pârâtului în contul datoriilor, în cazul în care ***** ar putea să dispună de ele în mod liber, ci în proprietatea *****, în baza actelor judecătorești de dispoziție înregistrate în Registrul bunurilor imobile.

Susține că în prezenta speță apelanta, în schimb la aplicare efectelor nulității, a cerut doar repararea prejudiciului cauzat de persoanele vinovate în admiterea acesteia prin subestimare a bunului vândut și neasigurării achitării acestuia, potrivit art.219 alin.(3) Cod Civil, în redacția Legii RM din 06.06.2002, care garantează că partea și terții de bună-credință au dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin actul juridic nul.

La caz, în lista persoanelor vinovate în cauzarea prejudiciului *****, care poartă răspundere materială integrală, urmează inclus: 1) *****, fondatorul și administratorul *****- pentru că au săvârșit tranzacția de comercializare a imobilului fără respectarea procedurii de înstrăinare, fără luarea deciziei de către adunarea fondatorilor și fără a ține conta de prețul real al acestuia; 2) *****, în calitate de cumpărător al imobilului- pentru că în urma săvârșirii actului juridic lovit de nulitate absolută a clauzei privind prețul bunului comercializat la acesta a apărut îmbogățire în mărime sumei economisite nejustificat (art.1424 alin.(3) Cod Civil, în redacția Legii din 06.06.2002).

Susține apelantul cât privește suma pretinsei despăgubiri remarcă că, potrivit art.1416 alin.(1) Cod Civil, în redacția Legii din 06.06.2002, instanța de judecată stabilește felul despăgubirii în funcție de circumstanțe. Ea va lua hotărâre diferită de cererea păgubitului numai din motive întemeiate, iar conform alin.(3), Instanța de judecată stabilește cuantumul reparației prin echivalent bănesc în funcție de întinderea prejudiciului de la data pronunțării hotărârii.

Pornindu-se de la circumstanțele cauzei, cuantumul reparației care va fi stabilit persoanelor vinovate va acoperi valoare reală a bunului imobil care, potrivit datelor Registrului bunurilor imobile, la data săvârșirii tranzacției constituie-

141556 lei, suma care depășește esențial prețul vânzării indicat în pct.2 al contractului, nr.2/1 -2117 din 06.06.2005.

Respectiv, apelanta solicită repararea prejudiciului material cauzat de către ***** și *****, în valoare costului real al imobilului la data înstrăinării acestuia, or anume acesta este prețul minim de vânzare-cumpărare la care ar putea fi valorificat respectivul bun imobil pentru a fi acumulată masa debitoare necesară stingerii creanțelor creditorilor chirografari, dacă intimatul nu ar fi acționat contrar cadrului legal în vigoare.

A solicitat admiterea cererii de apel.

Poziția părților în cadrul ședinței de judecată:

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului, avocatul Denis Grecu a solicitat admiterea cererii de apel din motivele invocate.

Intimatul ***** a indicat că nu este acord cu cererea de apel depusă, solicită respingerea cererii depusă și menținerea hotărârii expuse.

Intimatul ***** și intervenientul accesoriu ***** nu s-au prezentat și nu au înaintat cereri de amânare sau de examinare în lipsă, deși procedura de citare legală a fost respectată.

În acest context, Colegiul civil consideră posibilă examinarea cauzei în fond, or, potrivit dispozițiilor art. 379 alin. (1) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în ședință de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în baza materialelor din dosar, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge cererea de apel, din următoarele considerente.

Potrivit art. 373 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă; - Instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; - În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță

pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În cadrul examinării cauzei în instanța de apel s-a stabilit că, la data de 06.06.2005 *****, reprezentată de administratorul *****, în calitate de vânzător și *****, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.2/1 - 2117.

Potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr. 2/1-2117 din 06.06.2005 încheiat între părți, vânzătorul a vândut, iar cumpărătorul a cumpărat bunul imobil (construcție comercială), situat în raionul *****, extravilan, cu numărul cadastral***** cu suprafața de 883,7 m.p., amplasat pe teren de pământ cu suprafața de 0,1266 ha.

Conform pct. 2 din contractul sus menționat, se evidențiază că prețul vânzării bunului este de 32700,00 lei, plătiți de cumpărător – vânzătorului integral, până la semnarea contractului.

Potrivit certificatului privind valoarea bunului nr.1811, valoarea totală a imobilului respectiv constituie 141556,00 lei MD.

La 26.10.2018 reprezentantul reclamantului ***** în proces de insolabilitate, administratorul ***** a depus o cerere de chemare în judecată către ***** și *****, intervenient accesoriu ***** privind nulitatea parțială absolută a actului juridic civil și încasarea prejudiciului cauzat.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni (sediul central) din 30.08.2022, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de ***** în proces de insolabilitate către ***** și *****, intervenient accesoriu ***** privind nulitatea parțială absolută a actului juridic civil și încasarea prejudiciului cauzat, ca fiind neîntemeiată și s-a încasat de la ***** în proces de insolabilitate, cu sediul mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 200/3, ap.(of.) 44, IDNO ***** în beneficiul statului, suma de 4246,68 (patru mii două sute patruzeci și șase,68) lei MD cu titlu de taxă de stat, care urmează a fi achitată în termen de 6 luni din data adoptării prezentei hotărâri.

La 20.09.2022 avocatul Denis Grecu în interesele *****, în proces de insolabilitate a depus cerere de apel nemotivată, prin care a solicitat casarea

hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a acțiunii.

În materie de drept, Colegiul civil menționează că conform art. 216 Cod civil (în vigoare la data constituirii situației juridice) reglementa clasificarea actelor juridice nule (nulitate absolută) și anulabile (nulitate relativă). Nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condițiilor de valabilitate a actului juridic, iar în măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiții, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulității. Or, printre temeiurile nulității absolute prevăzute de prezentul cod se numără inclusiv -actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sînt nule dacă legea nu prevede altfel (art. 220).

Potrivit prevederilor art. 220 alin. (1) al Codului Civil, actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel. Respectiv, la constatarea nulității actului juridic ce contravine legii, urmează de reținut că prin act juridic ce contravine legii se va înțelege nu numai actul încheiat cu nerespectarea prevederilor legii, dar și cel încheiat cu nerespectarea prevederilor fixate în actele normative subordonate legii (instrucțiuni, regulamente, alte acte ministeriale sau departamentale). În acest caz, se prezumă că actele normative subordonate legii sunt emise în temeiul legii și nu contravin ei. Sunt nule actul sau clauza care contravin ordinii publice sau bunelor moravuri (art.220 alin.(2) Cod civil). Ordinea publică reprezintă o totalitate de dispoziții legale imperative de drept public și de drept privat, ce urmăresc ca finalitate apărarea instituțiilor și valorilor fundamentale ale societății, ocrotirea socială a tuturor persoanelor, a drepturilor și libertăților omului, precum și dezvoltarea economică a țării. Bunele moravuri reprezintă regulile de morală socială considerate ca fundamentale pentru ordinea societății. Ele își găsesc reflectare în reprezentările general recunoscute în societate despre comportamentul cuvenit, moravuri care s-au constituit pe parcursul dezvoltării sociale, fiind, totodată, influențate de principiile generale ale dreptului și de jurisprudență.

Conform art.666 Cod civil (în vigoare la data constituirii situației juridice), contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art.667 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data constituirii situației juridice) „Părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor. Dacă, în scopul

protecției intereselor prioritare ale societății sau ale unui individ, efectele unui contract depind de încuviințarea autorităților statului, limitările și condiționările trebuie reglementate prin lege”.

Potrivit art. 753 alin. (1) Cod Civil (în vigoare la data constituirii situației juridice), prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit”

În context, este de menționat că, potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin.(1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Totodată, potrivit art.121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Colegiul reiterează că, pretențiile reclamantului/apelant sunt bazate pe solicitările de declarare a nulității parțiale a contractului de vânzare-cumpărare nr. 2/1-2117 din 06.06.2005, încheiat între ***** și *****, în privința bunului imobil (construcție comercială), situat în raionul *****, extravilan, cu numărul cadastral***** cu suprafața de 883,7 m.p., amplasată pe teren de pământ cu suprafața de 0,1266 ha, în partea pct. 2, în limita prețului de vânzare de 32700,00 lei și încasarea din contul lui ***** și *****, în mod solidar, în beneficiul *****, în proces de insolabilitate, prejudiciul material în mărime de 227272,00 lei, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat și onorariul avocatului.

La caz, instanța de fond a constatat că în acord cu prevederile art. 118 CPC, reclamantul nu a prezentat instanței de judecată careva probe care ar dovedi că contractului de vânzare-cumpărare nr. 2/1-2117 din 06.06.2005, încheiat între ***** și *****, în privința bunului imobil (construcție comercială), situat în raionul *****, extravilan, cu numărul cadastral***** cu suprafața de 883,7 m.p., amplasată pe teren de pământ cu suprafața de 0,1266 ha, în partea pct. 2, în limita prețului de vânzare de 32700,00 lei, ar fi lovit de nulitate absolută.

Colegiul civil vine în acord cu circumstanțele invocate în hotărârea contestată, și respectiv consideră că și în cererea de apel tot nu au fost prezentate circumstanțe de declararea nulității a contractului de vânzare-cumpărare sus menționat.

În altă ordine de idei, prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat și încasarea din contul lui ***** și *****, în mod solidar, în beneficiul *****, în proces de insolabilitate, prejudiciul material în mărime de 227272,00 lei, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat și onorariul avocatului.

Sub acest aspect, instanța consideră irelevante argumentele reclamantului/apelant, ori odată ce instanța de fond cât și instanța de apel nu au identificat temei legal pentru declararea nulității absolute a actului juridic civil încheiat între pârți, se consideră că cerința cu privire la repararea prejudiciului material are caracter subsecvent pretenției de bază cu privire la constatarea nulității parțiale a actului juridic și respectiv se impune a fi respinsă.

Astfel, după cum corect a statuat și prima instanță, Colegiul civil remarcă faptul că, lipsesc temeiuri legale pentru declararea nulității actului juridic solicitat, astfel după cum rezultă din circumstanțele cauzei, necombătute prin probe concludente și pertinente, hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată.

Prin urmare, având în vedere că careva argumente sau dovezi noi, care au importanță pentru soluționarea pricinii, dar care nu au fost elucidate și constatate în prima instanță, nu au fost indicate și prezentate la declararea cererii de apel, Colegiul civil consideră că argumentele invocate în cererea de apel depusă sunt neîntemeiate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar cererea de apel este nefondată, instanța de apel ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), 390 CPC, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău,-

DECIDE:

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Denis Grecu, în interesele ***** , în proces de insolabilitate.

Se menține hotărârea Judecătoriei Criuleni (sediul central) din 30.08.2022, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** , în proces de insolabilitate, împotriva lui ***** și ***** , intervenient accesoriu ***** , privind nulitatea parțială absolută a actului juridic civil și încasarea prejudiciului cauzat.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
judecătorul

Anatol Pahopol

Judecătorii:

Ruxanda Pulbere

Dorin Dulghieru